tamisel. U. suri 21. IX 1939 ukj. Tallinnas.

„Linnad ja Alevid“ 1930, nr. 2/3, 4; Городское Хозяйство Ревеля 1905—1915 (1915); „Uus Eesti“ 1936, nr. 285; Pvl. 1939, nr. 257; TLA-st saadud andmed. *R. K-a.*

*UNDER, Marie, luuletaja, on EKS-i auliige a-st 1932 ja Londoni PEN-klubi auliige a-st 1937. U. on avaldanud veel luuletiskogud „Õnnevarjutus“ (1929), „Lageda taeva all“ (1930), „Kivi südamelt“ (1935; 2. tr. 1937) ning valimiku oma kümnest luuletiskogust „Ja liha sai sõnaks“ (1936). U-i poolt tehtud tõlkeist on veel ilmunud Ch. Baudelaire'i „Väikesed poeemid proosas“ (1930) ja H. Ibsen'i „Peer Gynt“ (1938; kõik eelmised on ilm. Tartus). U-i loomingust on avaldatud võõrkeelis järgmised kogud: esperanto keeles Hilda Dresen'i tõlkes „Elektitaj Versaĵoj“ (Tall., 1929), vene keeles J. Šumakov'i tõlkes „Избранные стихотворения“ (Tartu, 1935) ja I. Severjanin'i tõlkes „Предрассветные тени“ (Tall., 1937). — Kogus „Õnnevarjutus“ siirdus U. olevikust ja isiklikkude elamuste juurest legendaarsesse minevikku, folkloristliku ning piiblilise ainestiku ballaadilisele käsitlemisele, osutades seejuures sisulise painduvuse kõrval ka suurt vormilist kohastumisvõimet. Vastavalt sisulisele avardumisele on ses kogus tublisti kasvanud ta sõnavara ja peenenenud vaheldusrohkete tundetoonide ja hingeseisundite käsitluse oskus, ilma et vorm saaks otsesihiks ning pääseks domineerima sisu üle. Järgmine kogu „Lageda taeva all“ ei ole nii sisuühtlane ning koondatud; seetõttu jäigi selle mõju suhteliselt väiksemaks, kuigi just siin leidub üksikuid luuletisi, mis on U-i toodangus kõrgeimal määral sugestiivsed (nagu näit. „Sõit hommikusse“). Sellest kogust märksa tervikulisem on „Kivi südamelt“, milles U-i otsingute- ja süvenemistarve on jõudnud ülima pingeni, milles aga samal ajal puuriv mõte saavutab suurema selguse ja tasakaalu kui kunagi varemini. — Viimaseil a-il on U. elanud Nõmmel.

K a m p m a a, Peaj. IV (1936); A. O r a s, M. U-i luule areng („Looming“ 1933, nr. 3); J. S e m p e r, Kilde M. U-i puhul („Looming“ 1933, nr. 3); G. S u i t s, Varasem U. („Looming“ 1933, nr. 3); F. T u g l a s, Rõõm ühest sõprusest („Looming“ 1933, nr. 3); H. V i s n a p u u, Kiri M. U-le („Looming“ 1933, nr. 3); *idem*, M. U. luuletajana (E. Kirj. 1933, nr. 3). *O. U.*

UNT (Hunt), Jaan, Vabadussõja tegelane, sünd. 8. VII 1894 vkj. Viljandimaal Leebiku v. taluniku pojana, lõpetas Tallinna kaubanduskooli a-l 1912, Petrogradi 4. lipnikkudekooli 1915 ja Tartu linna õhtuse ühisgümnaasiumi 1927; ta on õppinud a-st 1927 Tartu ülikoolis õigus- ja majandusteadust. Maailmasõjast võttis U. osa a-il 1915—18 sõdurina ja ohvitserina, tõustes leitnandiks ja rooduülemaks. Astunud mais 1917 1. Eesti polku, määrati ta rooduülemaks, viidi sept-s s. a. üle E. tagavarapataljoni Tartus, kus teenis Saksa okupatsioonivägede tulekuni veebr-s 1918. Vabadussõjast võttis U. osa J. Kuperjanov'i (vt.) partisanide pataljoni (pärastise polgu) rooduülemana ja alates veebr-st 1919 ülemana, mis ametikohtadel paistis silma hea lahingumehena. U. oli 1921—25 reservis, toimis 1925—32 Tartumaa Maleva pealikuna kolonelleitnandi auastmes ja 1925—26 ühtlasi Tartu maakonna politseiülemana. Hiljem oli U. politseiteenistuses Narvas ja Haapsalus. Viimasel ajal on ta elanud pensionärina Tallinnas. U. on kahe E. Vabadusristi kavaler.

Eesti Vabadusristi Kavalerid (1935); Eesti Vabadussõda 1918—1920 I, II (1937, 1939); sõjaministeeriumist, Kaitseliidu Peastaabist, Helme koguduse õpetajalt F. U u s t a l'ilt ja isikl. saadud andmed. *O. K.*

*UNT, Johan, Vabadussõja ja riigikaitse tegelane, kindralmajor, kahe Vabadusristi kavaler, suri poliitilise atentaadi ohvrina 7. IV 1930 ukj. Tallinnas.

Kindral J. U. (1931); Eesti Vabadusristi Kavalerid (1935); „Sõdur“ 1930, nr. 14—16; Pvl. 1930, nr. 94; Eesti Vabadussõda 1918—1920 I, II (1937, 1939). *T.*

USSISOO, Theodor, õpetaja ja kutseharidustegelane, sünd. 15. II 1878 vkj. Paides taluniku pojana, õppis Roosna vallakoolis, Tallinnas kreiskoolis 1890—94 ja raudtee tehnikakoolis 1895—98; ta sooritas eksternina eksami Tallinna reaalkoolis 1908, omandas 1910 Leipzigi tehnikakoolis tehniku ning mööblitööstuse meistri ning 1913 sisearhitekti diplomi ja kodumaal 1911 ühtlasi joonestuse ja ilukirja õpetaja kutse. U. on olnud õpetajaks Tallinnas kesk- ja kutsekooles ning a-st 1922 Riigi töös-

Eesti biograafilise leksikoni tÃƒÂ¤ienduskÃƒÂ¶ide, 1940, lk. 353